

Informacja o śledztwie

Prokuratura Regionalna we Wrocławiu nadzoruje postępowanie o sygn. akt 2011-2.Ds.4.2023, zainicjowane zawiadomieniem Naczelnika Zachodniopomorskiego Urzędu Celno-Skarbowego w Szczecinie z dnia 10 lutego 2023r. Początkowo dotyczyło ono posługiwania się, przez osoby reprezentujące spółkę P.P., fakturami poświadczającymi nieprawdę co do okoliczności faktycznych mogących mieć znaczenie dla określenia należności publicznoprawnej, a następnie ujmowaniu tych faktur w księgach rachunkowych, które były prowadzone nierzetelnie, natomiast dane w deklaracjach VAT-7 nieprawdziwe, a tym samym narażono należność publicznoprawną na uszczuplenie, tj. o czyn z art. 271 a § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i z art. 56 § 1 k.k.s. i z art. 62 § 2 k.k.s. i inne.

Śledztwo w tej sprawie wszczęto w dniu 13 lutego 2023 roku. Do śledztwa dołączono kilkadziesiąt zawiadomień o przestępstwie z różnych komórek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej oraz Głównego Inspektora Informacji Finansowej, a także szereg innych postępowań.

Postępowanie obejmuje około 100 podmiotów gospodarczych i toczy się aktualnie przeciwko 46 podejrzanym. Obecnie, wobec 8 podejrzanym stosowany jest środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania.

W toku śledztwa zastosowano blokady środków zarówno na rachunkach podmiotów gospodarczych biorących udział w przestępczym procederze, jak i osób czerpiących z niego korzyści. Łącznie zabezpieczono w ten sposób środki w kwocie około 56 mln. złotych.

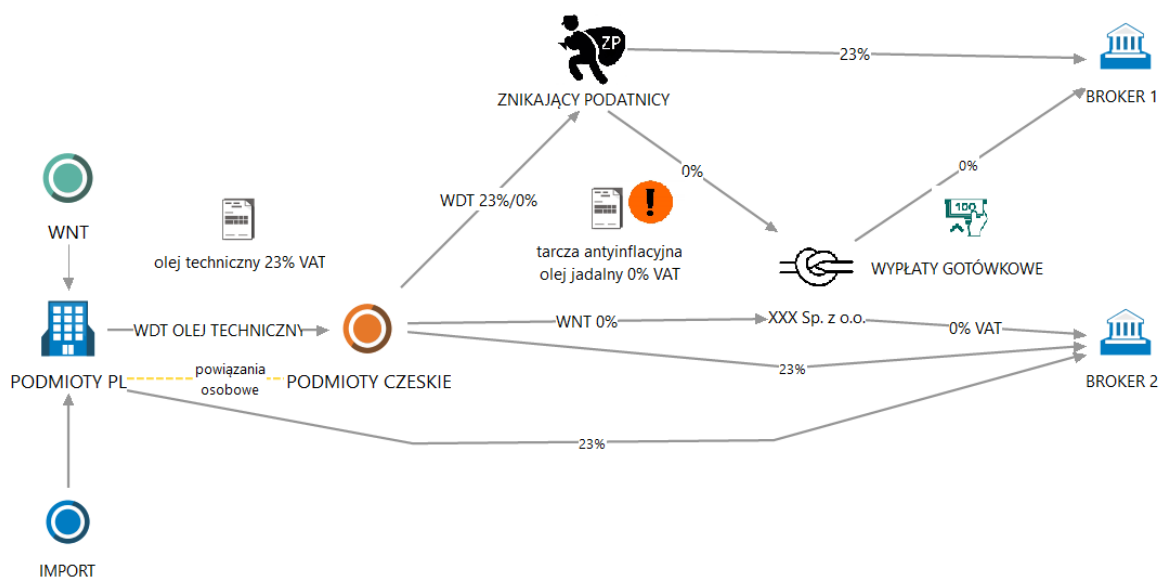
Wobec podejrzanym wydano szereg postanowień o zabezpieczeniu ich majątku na poczet ewentualnej kary grzywny, przepadku, czy obowiązku naprawienia szkody. Suma zabezpieczeń wynosi 43 461 363,61 złotych.

Na podstawie dotychczas zgromadzonego materiału dowodowego ustalono, że osoby reprezentujące kilkadziesiąt podmiotów gospodarczych, w tym podmioty

zagraniczne oraz inne osoby niewystępujące w organach w/w podmiotów, utworzyły grupę przestępczą, której celem było i jest popełnianie przestępstw przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu i innych oraz przestępstw skarbowych - wyłudzeń w podatku VAT. W skład grupy wchodzi/wchodziły ustalone i nieustalone osoby z kraju, głównie z Wrocławia, Poznania, Szczecina, Warszawy, Gdańska oraz z zagranicy, głównie z terenu Czech, Litwy, Ukrainy, Niemiec i Słowacji.

Przedmiotem fakturowego obrotu, jak ustalono, były tłuszcze pochodzenia roślinnego, a to w szczególności olej rzepakowy i słonecznikowy, a także olej posmażalniczy (UCO).

Grupa ta funkcjonuje od kilkunastu lat i utworzyła całą strukturę spółek dokonujących oszustw podatkowych.

*znikający podatnik – podmiot zarejestrowany jako podatnik dla celów podatku od towarów i usług, który z potencjalnym zamiarem oszustwa nabywa towary lub usługi lub symuluje ich nabywanie, i zbywa je jako opodatkowane podatkiem od towarów i usług, nie wpłacając podatku od towarów i usług do właściwego urzędu skarbowego, jednocześnie tworząc formalne podstawy do żądania jego zwrotu na dalszym etapie, podmiot z adresem siedziby w tzw. *biurze wirtualnym*. Taka fikcyjna konstrukcja służy do uzyskiwania uprzywilejowanej pozycji rynkowej poprzez możliwość oferowania towarów po cenach obniżonych (kalkulowanych z uwzględnieniem nieodprowadzenia podatku). To firma o dużej skali działalności PKD, bez zaplecza technicznego i pracowników, ukierunkowana na szybką wymianę handlową bez magazynowania towaru i szybkie płatności, z miejsca uzyskująca duże obroty już na początku działalności. Po trwającej krótkiej (do kilku miesięcy) współpracy między brokerem a ze znikającym podatnikiem, w roli tzw. *dostarczyciela kosztów* i *generatora zaległości* w podatku VAT wobec fiskusa, następuje gwałtownie *wygaszenie* jej działalności.

Znikający podatnik wykonuje transfery VAT-u do *pracy i czysci* ze środków pieniężnych (których nie można wypłacić z bankomatu lub w kasie banku czy bezpośrednio wytransferować) swój rachunek VAT-ow.

*broker – podmiot realizujący zyski, ostatnie ogniwo łańcucha dostaw. Z reguły faktycznie prowadzi działalność gospodarczą, jest zainteresowany zwiększeniem podatku naliczanego, który obniżyłby jego zobowiązania podatkowe. Przyjmuje poświadczające nieprawdę faktury, które są nośnikiem prawa odliczenia zawartego w nich podatku VAT. Przesunięcie towaru oraz czynność zapłaty są często pozorowane.

*bufor – przedsiębiorstwo buforowe, podmiot pośredniczący między *znikającym podatnikiem* a realizującym zyski *brokerem*, w przestępstwie karuzelowym zwykle występuje kolejno po sobie wielu *brokerów*. Zwykle nie prowadzi faktycznej działalności gospodarczej tylko ją pozoruje. Jego zadaniem jest wydłużenie łańcucha dostaw. Praktycznie przyjmuje od innego *bufora* lub *znikającego podatnika* nierzetelne faktury zakupowe i wystawia nierzetelne faktury sprzedażowe z minimalną marżą dla kolejnego *bufora* lub *brokera*.

*WNT - wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów,

*WDT – wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów.

Zakresem niniejszego śledztwa objęte jest przestępcze działanie opisanej grupy od stycznia 2021 roku do chwili obecnej.

Grupa przestępcza będąca przedmiotem śledztwa, aktualnie ukierunkowana jest na trzy rodzaje przestępstw, z których regularnie osiąga korzyści, a to:

1. unikanie uiszczania podatku od towarów i usług lub zmniejszenia jego kwoty do wpłaty poprzez ujęcie w plikach JPK zakupów od podmiotów pełniących rolę tzw. *znikających podatników*;
2. fałszowanie faktur VAT w zakresie tożsamości towaru - proceder polega na *produkcji* odpadu (oleju posmażalniczego), który jest wykorzystywany do produkcji surowców do paliw;
3. nieuprawnione zastosowanie, przez podmioty objęte zakresem śledztwa, stawki VAT 0% przy sprzedaży olejów roślinnych, poprzez zmianę tożsamości towaru z oleju technicznego objętego stawką VAT 23% na jadalny objęty stawką VAT 0%.

W toku postępowania ujawniono także proceder prania brudnych pieniędzy z wykorzystaniem mechanizmu podzielonej płatności w podatku VAT (tj. *split payment*). Pieniądze, z rachunków VAT podmiotów objętych zakresem śledztwa, były wyprowadzane poprzez podanie *błędnej* treści komunikatu przelewu, a to w wyniku

podania wyłącznie kwoty VAT w wysokości 100% kwoty brutto (zamiast komunikatu z podaniem prawidłowo wyliczonych wartości netto + VAT). *Uwolnione* w ten sposób środki materializowane były poprzez zakup towaru – przede wszystkim wyrobów tytoniowych, złota, wycieczek zagranicznych, samochodów osobowych marek premium (Ferrari, Mercedes-Benz, BMW, Porsche, Bentley, Audi), markowej odzieży, usług prawnych.

W wyżej opisany sposób, to jest na przykład poprzez obrót samochodami marek premium, *wyprano* środki pieniężne, pochodzące z korzyści uzyskanych z popełnienia przestępstwa bazowego (tzw. *zbrodni vatowskiej*).

*zbrodnia vatowska – przestępstwo z art. 277 a § 1 k.k., które skutkuje uszczupleniem dochodów budżetu państwa w zakresie należności z tytułu podatku VAT przez wykorzystanie mechanizmu oszustwa tzw. *karuzeli podatkowej*, tj. łańcuchów nierzetelnych transakcji z udziałem znikających podatników - tzw. *śłupów* dostarczających fikcyjne koszty i generujących zaległości wobec fiskusa, na które organizatorzy procederu sprowadzają towary w ramach WNT oraz brokera, czerpiącego główne zyski z procederu (czyli rzeczywistego sprzedawcy towaru do ostatecznego konsumenta w kraju lub w ramach WDT).

Wyjaśnienie w zakresie punktu 1 i 3.

W Polsce, jak i w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej organy skarbowe i organy ścigania identyfikują zjawisko wykorzystywania mechanizmów konstrukcji podatku VAT do uzyskiwania niezgodnych z prawem korzyści. Dotyczy to przede wszystkim uszczuplania należności budżetu państwa poprzez wyłudzenie nienależnego zwrotu tego podatku lub nieodprowadzanie należności podatkowych z tytułu VAT. Rozmiary, charakter i cechy procederu prowadzą do wniosku, że w tej dziedzinie przejawia się aktywność zorganizowanej przestępczości gospodarczej.

Charakterystyczną cechą tego zjawiska jest wykorzystanie w łańcuchu transakcji podmiotu pełniącego rolę tzw. *znikającego podatnika* (ang. missing trader).

Najpierw wprowadza się do rzetelnego obrotu gospodarczego fikcyjne i w konsekwencji zawierające poświadczenia nieprawdy faktury VAT, będące nośnikami prawa odliczenia podatku VAT w nim zawartego. Do pozorowanego obrotu

gospodarczego włączają się podmioty faktycznie prowadzące działalność gospodarczą, które są zainteresowane pomniejszeniem rzeczywistego zobowiązania podatkowego w zakresie podatku VAT

Faktury takie nie odzwierciedlają faktycznych transakcji gospodarczych, tylko są nierzetelnym dokumentem, ponieważ transakcja w nich opisana nie zaistniała. Poświadczają nieprawdę co do stron transakcji, faktu jej przeprowadzenia oraz faktu nastąpienia przesunięcia towarowego o określonej wartości ekonomicznej. Wskazana w nich kwota podatku VAT jest sztucznie wygenerowana w oparciu o zapisy cyfrowe dotyczące wartości sprzedaży, która nie miała miejsca oraz stawki podatku. Z uwagi na brak zaistnienia przesunięcia towarowego, podmiot wskazany w tej fakturze jako nabywca nie musi faktycznie za nią zapłacić. Sam fakt przyjęcia takiej poświadczającej nieprawdę faktury i załączenie jej do ksiąg oraz finalnie rozliczenie jej w deklaracji VAT, skutkuje dla takiego podatnika nielegalną korzyścią polegającą na obniżeniu kwoty podatku należnego pochodzącego z własnych realnych transakcji sprzedaży kwotą podatku sztucznie wygenerowanego pochodzącego z tej poświadczającej nieprawdę faktury.

Finalnie taki podatnik płaci podatek VAT należny w kwocie niższej niż miałby zapłacić. W oparciu o poświadczające nieprawdę, nierzetelne, puste faktury, następuje narażenie na uszczuplenie podatkowe wyczerpujące znamiona czynu opisanego w art. 56 § 1 k.k.s.

W sytuacji gdy podatnik prowadzący faktycznie działalność gospodarczą w danym okresie rozliczeniowym przyjmie i załączy do swych ksiąg oraz następnie rozliczy wiele poświadczających nieprawdę faktur VAT i wygeneruje przez to znaczną kwotę nielegalnego, naliczonego podatku VAT, przewyższającego kwotę podatku należnego pochodzącego z realnych transakcji i prawidłowych faktur VAT, wówczas zaistnieje sytuacja formalnie uprawniającą go do żądania zwrotu podatku naliczonego.

Uzyskany przez podatnika od urzędu skarbowego zwrot podatku VAT jako podatku naliczonego pochodzącego z pustych, poświadczających nieprawdę faktur jest w rzeczywistości kwotą pieniężną wyłudzoną ze Skarbu Państwa pod pozorem zwrotu podatku. Takie zachowanie wyczerpuje znamiona czynu z art. 286 § 1 k.k. oraz 76 § 1 i § 2 k.k.s., bowiem kwota podatku naliczonego pochodzącego z nierzetelnych faktur

- zwierających poświadczenia nieprawdy - nie została zapłacona przez wystawcę tych faktur. Jeśli podatek VAT na wcześniejszych etapach obrotu nie został przez nikogo zapłacony nie należy się jego zwrot.

Kolejnym, modelowym przykładem przestępczego wykorzystywania mechanizmu zwrotu podatku VAT jest wykorzystywanie przez pozorującego działalność gospodarczą podatnika w całości faktur poświadczających nieprawdę, zarówno po stronie zakupu, jak i po stronie sprzedaży, przy czym pozorowana sprzedaż towaru odbywa się poza granice kraju czyli ze stawką VAT 0%.

W takiej sytuacji, w danym podmiocie gospodarczym, przyjęte oraz załączone do ksiąg, a także odzwierciedlone w deklaracji podatkowej nierzetelne faktury zakupowe, są nośnikiem sztucznego wykreowania kwoty podatku VAT naliczonego, a nierzetelne faktury sprzedażowe WDT ze stawką 0% VAT, są formalną podstawą żądania zwrotu podatku naliczonego. Zachowanie takie, z uwagi na całkowite oderwanie od realnych transakcji gospodarczych, zrealizowane przez pozorujący działalność gospodarczą podmiot w oparciu o zawierające poświadczenia nieprawdy dokumenty należy ocenić jako wyczerpujące znamiona czynu z art. 286 § 1 k.k.

Możemy także wyróżnić proceder nieuprawnionego zastosowania stawki VAT 0% przy sprzedaży towarów określonego rodzaju.

W praktyce funkcjonują złożone, mieszane mechanizmy – z włączeniem w obieg karuzelowy wielu pośredników z różnych krajów – co ma na celu utrudnienie wykrycia *karuzeli* oraz utrudnienie procedury wymiany informacji.

**Oszustwo karuzelowe*, to oszustwo popełnione przy użyciu zorganizowanych mechanizmów i powiązań pomiędzy krajowymi i zagranicznymi osobami oraz podmiotami, pozorującymi prowadzenie rzetelnej działalności gospodarczej, mające na celu uchylanie się od obowiązku rozliczenia podatku VAT poprzez niezapłacenie podatku VAT należnego i/lub nieuprawnione żądanie jego nienależnego zwrotu na szkodę Skarbu Państwa, wykorzystujące konstrukcję podatku od wartości dodanej, związaną z rozliczaniem wewnątrzwspólnotowych transakcji towarowych.

W przedmiotowym śledztwie *karuzela podatkowa* charakteryzuje się cechami typowymi dla procederu, tj. wykorzystaniem w łańcuchu dostaw znikających podatników, bardzo szybkimi transakcjami i płatnościami, brakiem możliwości rzeczywistego dysponowania towarem przez *bufory* oraz *znikających podatników*, brakiem dążenia do skrócenia łańcucha dostaw (sztuczny udział pośredników). W

uczciwym schemacie, po sprowadzeniu towarów z UE w ramach WNT (neutralnym podatkowo), podmioty krajowe musiałyby odprowadzić do budżetu pełną kwotę 23% podatku VAT od wartości netto sprzedawanego na terytorium kraju towaru. Użycie *buforów* i *znikających podatników* generujących zaległości w podatku VAT wobec fiscusa – pozwala *brokerom* na maskowanie rzeczywistego przebiegu zawieranych transakcji. W efekcie 23% podatku VAT staje się swoistą marżą dla organizatorów procederu, gdyż *brokerzy* odliczają podatek naliczony wynikający z faktur VAT otrzymanych od *buforów/znikających podatników*.

W sprawie 2011–2.Ds.4.2023 opisane wyżej sytuacje są regułą. Następowало formalne przemieszczanie towaru pomiędzy poszczególnymi podmiotami gospodarczymi, a towar jechał od podmiotów zagranicznych prosto do *brokera*. Jak wynika ze zgromadzonych w śledztwie dowodów, faktycznym celem nie było zawieranie transakcji handlowych, kupno i sprzedaż towarów oraz osiąganie zysków z tytułu marży, lecz upozorowanie legalnego obrotu, a jego ukrytym, rzeczywistym celem - wyłudzenie podatku VAT, a także, co bardzo istotne, utrudnienie wykrycia tego rodzaju przestępstw przez organy kontroli skarbowej oraz organy ścigania.

Wyjaśnienie odnośnie punktu 2.

Wykorzystywanie oleju kuchennego do produkcji oleju napędowego traktowane jest w krajach Unii Europejskiej preferencyjnie w zakresie rozliczania Narodowego Celu Wskaźnikowego/ Narodowego Celu Redukcyjnego, prowadzącego do redukcji emisji dwutlenku węgla oraz zastępowania roślinnych olejów spożywczych poprzez stosowanie odpadu powstającego w wyniku obróbki cieplnej produktów spożywczych (przeciwdziałanie wzrostowi cen olejów spożywczych). Efektem powyższego jest wysoki popyt na UCO (olej kuchenny, posmażalniczy) oraz produkowany z niego UCOME, co wiąże się z ryzykiem fałszowania tożsamości tego towaru.

Ze strony producentów i importerów paliw realizacja NCW i NCR wiąże się z wysokim kosztem m.in.:

- blendowania paliw z estrami metylowymi;

- wykazywania obrotu estrami metylowymi (w Polsce określanymi jako B100);

koszty te mogą być znacznie ograniczane poprzez wykorzystywanie oleju kuchennego do produkcji oleju napędowego.

Należy podkreślić, że przy wysokim popycie na UCO, podaż zużytego oleju kuchennego jest bardzo ograniczona, gdyż jego zbieranie wymaga bardzo dużego nakładu pracy i kosztów. Powstaje zatem ryzyko fałszowania tożsamości tego oleju.

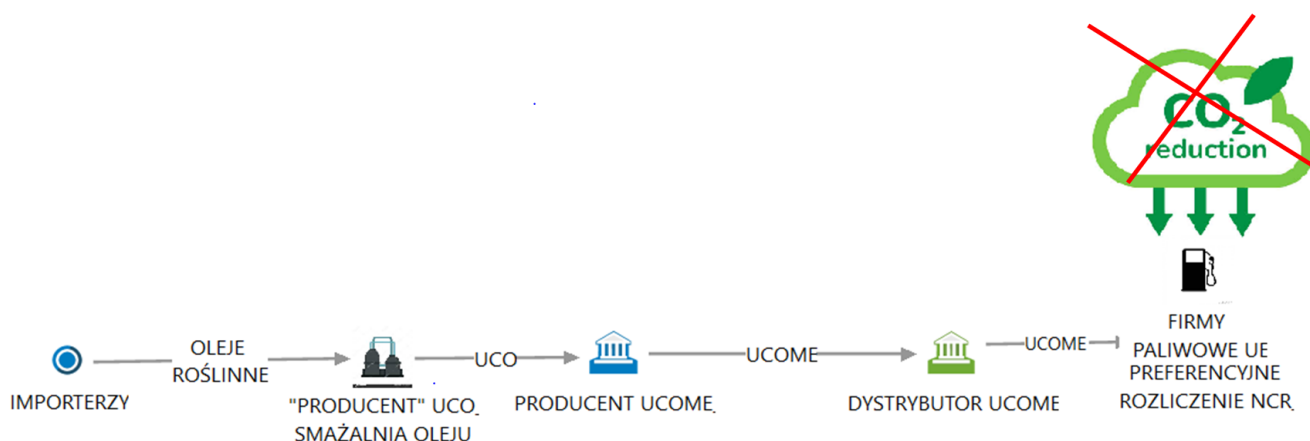
Zgodnie z ustalonym schematem procederu, jedne spółki pełniły rolę *producenta* UCOME (komponentu biopaliw z UCO), natomiast inne - *producenta* UCO.

* USED COOKING OIL (UCO) zużyty olej kuchenny - definicja zawarta jest w art. 2 ust 1 pkt 32c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. W art. 2 pkt 32c) *zużyty olej kuchenny* (olej posmażalniczy) jest to odpad o kodzie 20 01 25 (odpad komunalny), o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach, będący mieszaniną olejów oraz tłuszczów, powstały w wyniku czynności prowadzonych w związku z produkcją lub przetwarzaniem produktów spożywczych, w wyniku której nastąpiła zmiana ich właściwości fizycznych i chemicznych. To odpady powstające w gospodarstwach domowych oraz odpady pochodzące od innych wytwórców odpadów, które ze względu na swój charakter i skład są podobne do odpadów z gospodarstw domowych, nie obejmują odpadów z produkcji. W załączniku do rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020r., w którym zamieszczono Katalog odpadów (spis substancji odpadowych wraz z kodami), doprecyzowano definicję odpadu komunalnego o kodzie 20 01 25 - oleje i tłuszcze jadalne. Aby substancja tłuszczowa mogła zostać zaliczona do produktów odpadowych o nazwie *zużyty olej kuchenny* musi spełnić następujące warunki:

- powstać w wyniku czynności prowadzonych w związku z produkcją lub przetwarzaniem produktów spożywczych;
- musi zostać zaklasyfikowana do odpadów komunalnych o kodzie odpadu 20 01 25;
- w jej skład mogą wchodzić tłuszcze posmażalnicze pochodzące wyłącznie ze zbiórki z gospodarstw domowych i usług gastronomicznych.

Wymagania te mają charakter obligatoryjny i muszą być spełnione łącznie.

Poniżej zamieszczono schemat zmiany tożsamości towaru olejowego na poszczególnych etapach obrotu - w celu skorzystania z referencyjnego rozliczenia NCW i NCR.

W toku śledztwa, w wyniku przeprowadzonych badań laboratoryjnych ustalono, że pobrane na terenie zakładów spółek *producentów* UCO, z różnych zbiorników, przebadane próbki nie posiadają parametrów świadczących o wystąpieniu procesów degradacji tłuszczów zachodzących m.in. podczas długotrwałej obróbki termicznej, czym charakteryzuje się UCO. Surowiec odpadowy wytwarzany przez te spółki nie może zostać uznany za zużyty olej kuchenny.

W rzeczywistości spółki te nie prowadziły deklarowanej produkcji, na które miały zezwolenie (np. wolnych kwasów tłuszczowych, czy składnika paszy dla zwierząt), a jedynie pod pozorem ich produkcji wytwarzały mieszaninę olejów roślinnych i tłuszczów zwierzęcych. Potwierdzają to przeprowadzone oględziny instalacji znajdujących się na terenie zakładów spółek oraz zeznania świadków.

W zakładach dokonywano jedynie podgrzania, w celu zmieszania, zakupionych produktów – tłuszczów zwierzęcych z olejami roślinnymi, które następnie sprzedawano, a powstała substancja nie stanowiła odpadu, a tym bardziej nie stanowiła oleju posmażalniczego UCO.

Tym samym udział biokomponentu wytworzonego przez spółki nie może być uznany za dwukrotnie wyższy przy realizacji NCW.

Należy przy tym zaznaczyć, iż zgromadzony materiał dowodowy wskazuje, że spółki działały na podstawie wydanych przez organy samorządowe pozwoleń **na wytwarzanie odpadów**.

W zakładach istniała istotna dysproporcja pomiędzy powstającym produktem (np. w postaci składników karmy dla zwierząt, czy wolnymi kwasami tłuszczowymi – około 10% lub mniej), a ilością powstającego przy tej produkcji zużytego oleju posmażalniczego (około 90%). Wskazuje to jednoznacznie na celowe wytwarzanie odpadów na potrzeby wytwórców biokomponentów.

W stosunku do jednej ze spółek, WSA w Łodzi (wyrok z dnia 13.11.2024r. sygn. akt II SA/Łd 458/24), prawomocnie uchylił zezwolenie na działalność, uznając, iż dotknięte jest wadą kwalifikowaną - wadą rażącego naruszenia prawa w rozumieniu art.156 § 1 pkt 2 k.p.a., uzasadniającą stwierdzenie jej nieważności. Oczywistość naruszenia prawa polegała na rzucającej się w oczy sprzeczności pomiędzy treścią rozstrzygnięcia, a przepisem prawa stanowiącym jego podstawę prawną. Uznano, że również skutki, decyzji były niemożliwe do zaakceptowania z punktu widzenia wymagań praworządności. Chodzi tu bowiem o skutki gospodarcze lub społeczne, których wystąpienie powoduje, że nie jest możliwe zaakceptowanie spornej decyzji jako aktu wydanego przez organ praworządnego państwa. Sąd ustalił, że zasadnicza działalność spółki ukierunkowana jest w rzeczywistości na wytwarzanie z produkcji odpadu komunalnego o kodzie 20 01 25 (oleje i tłuszcze jadalne). W uzasadnieniu orzeczenia powołano się na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 18 kwietnia 2024r. (II GSK 1934/23) () podnosząc, że odpad w postaci zużytego oleju kuchennego musi powstawać w wyniku czynności prowadzonych w związku z produkcją lub przetwarzaniem produktów spożywczych, w wyniku której nastąpiła zmiana ich właściwości fizycznych i chemicznych. Chodzi więc o działania, które mają na celu wytworzenie produktów spożywczych lub ich przetworzenie (m.in. w wyniku obróbki cieplnej), w ramach których dochodzi do zmiany właściwości fizycznych i chemicznych tych produktów spożywczych, ale także do zmiany właściwości fizycznych i chemicznych wykorzystywanych olejów lub tłuszczów. Celem działań ma być produkt finalny w postaci produktu spożywczego, a nie jakiegokolwiek innego.

W związku z tym, że zakupiony przez odbiorców towar nie był w istocie olejem posmażalniczym, faktury dokumentujące jego sprzedaż jako stwierdzające czynności, które nie zostały dokonane (nie nastąpiła sprzedaż UCO), nie stanowią podstawy do

obniżenia podatku należnego oraz zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego w rozliczeniach podatku od towarów i usług dokonywanych przez spółkę W.B. jako nabywcy towaru. Kwota zawyżonego podatku naliczonego do odliczenia to blisko 23 mln. złotych.

Strony transakcji działały w złej wierze, będąc świadome fałszywej tożsamości towaru, a fałszowanie tożsamości towaru jest koniecznym elementem *modus operandi* procederu mającego na celu unikanie uiszczania podatku od towarów i usług, jak również oszustwa w zakresie rozliczania Narodowego Celu Wskaźnikowego i Narodowego Celu Redukcyjnego w Polsce i pozostałych krajach Unii Europejskiej.

Istotna, dla osiągniętych przez podmioty gospodarcze zaangażowane w opisany proceder zysków, jest też okoliczność, że importowały one w dużej części olej deklarowany jako jadalny (objęty stawką VAT 0%), choć faktycznie były to produkty pochodzenia roślinnego z przeznaczeniem do celów technicznych (objęte stawką VAT 23%).

W przypadku, kiedy przedsiębiorca wytwarza z produktów o charakterze nie spożywczym np. z oleju technicznego składnik paszy dla zwierząt, to uruchamia się Europejski System Powiadamiania o niezgodnościach w żywności i w paszach. W tym przypadku wszystkie produkty pochodzenia zwierzęcego, które powstały dla tych zwierząt, a następnie produkty, które powstały z tych lub od tych zwierząt są wycofane z rynku.

Fakt, iż przedmiotem zakupów dokonywanych przez *producentów UCO* nie był olej spożywczy potwierdzają zeznania kierowców oraz osób reprezentujących firmy transportowe.

Opisany proceder przynosił organizatorom i biorącym w nim udział osobom faktycznie kierującym poszczególnymi podmiotami ogromne zyski.

W toku śledztwa ujawniono, że wspomniane osoby podejmowały czynności zmierzające do korupcyjnego odwołania prokuratora referenta oraz mające na celu utrudnianie postępowania, między innymi poprzez wydanie zlecenia osobom

trudniącym się faktycznie *ochroną podmiotów gospodarczych przed organami ścigania i wymiarem sprawiedliwości.*